

Nikita Petrovová

Datum narození: 26.9.1999

Herní pojetí: útočné

Dřevo: Petr Korbel

Potahy: Butterfly Tenergy 64, Butterfly Challenger Attack

Současný klub: SKST Baník Havířov

Největší úspěch v kariéře: 2. místo čtyřhra MČR žen 2016, mistryně republiky ve čtyřhře juniorek 2016

Začátky mé stolně-tenisové kariéry: Začínala jsem v devíti letech doma na zahradě. Stolní tenis mi docela šel a přihlásila jsem se do městského klubu ve Vratimově. Poté jsem přestoupila do Ostravy a sport s pálkou a malým míčkem mě velmi bavil. Dalším klubem byl Frýdlant nad Ostravicí, kde se mi moc líbilo, panovala tam skvělá atmosféra. Ale chtěla jsem se dále zlepšovat, tak jsem přešla do Havířova, což bylo dle mého názoru skvělé rozhodnutí, trénuji zde i v současné době a nemohu si zdejší podmínky vynachválit.

Trenéři, kteří nejvíce ovlivnili moji výkonnost: Za základy vděčím rodičům, kteří mě ke stolnímu tenisu přivedli. V Havířově se mi věnovali pánové Costache, David a Čihák. Všem musím poděkovat, protože se o mě starali i přes to, že jsem nebyla v republikové špičce. V posledních třech letech spolupracuji s Kamilem Koutným a Jankem Medveckým. Pan Koutný mi poradil, abych hrála se sendvičem a naše spolupráce je opravdu dobrá. Se svým trenérským vedením jsem nadmíru spokojená.

Sportovní vzory: Petra Kvitová a Rafael Nadal. Asi jsou mi sympatičtí i proto, že jsou to také leváci. Nejlepší je ale Novak Djokovič, moc se mi líbí jeho knížka: Naservírujte si vítězství.

Na stolním tenise se mi líbí: Mám moc ráda soustředění a turnaje, kdy jsme všechny holky spolu a bavíme se. Baví mě také trénovat a vždy po vyhraném zápase mám skvělý pocit, že se všechna dřina vyplatila.

Na stolním tenise nemám ráda: Je to strašně vrtkavý sport. Jednou vyhraje turnaj a na dalším můžete skončit už v prvním kole. Stejný případ je, když porazíte skvělého hráče a v dalším nestačíte na mnohem slabšího. Také mě mrzí, že často nerozhoduje, kdo má kolik natrénováno, ale rozdílovým faktorem je psychika. Stolní tenis je nedocenený sport a málokdo vidí, že dostat se mezi nejlepší stojí mnoho hodin tréninkového úsilí.

Můj typický „pracovní“ den: Většinou vstávám kolem 6:15, trochu se protáhnu, protože jsem celá ztuhlá. Ráda snídám různé ovesné kaše. Odcházím do školy, kde se ale moc nezdržím, po hodině jdu na trénink. Od 9:30 do 11:30 jsem za stolem. Po malém obědu pokračuje moje výuka. Ve čtyři hodiny začíná druhá dvouhodinová fáze, kterou obohatím také nácvičkou podání a lehkou fyzickou. Večer mám čas vyhrazený pro učení a snažím se chodit spát v deset hodin, abych nabrala dostatek sil.

Můj volný den: Snažím se být co nejvíce s rodinou. Jelikož mamka bydlí a pracuje v Praze, moc často se nevidíme. Volné dny chceme trávit spolu.

Má největší herní přednost a slabina: Myslím, že jsem docela rychlá a mám slušnou jistotu. Tím pádem mi vyhovuje, když se hrají dlouhé výměny. Velkou slabinu cítím určitě v servisu a příjmu. Ale rozhodně mou největší slabinou je psychika, se kterou v poslední době dost bojuji.

Můj životní cíl: Nemám přímo daný životní cíl, prostě chci být šťastná, což je dle mého názoru nejdůležitější.

Mé oblíbené jídlo: Dýňová polévka, palačinky a cuketové placky

Na důležité zápasy se připravuji: Sama sebe uklidňuji a připomínám si, co soupeřka hraje a jakou taktiku mám zvolit. Přemýšlím také o tom, kde dělám chyby já, abych se jim v průběhu zápasu co nejvíce vyhnula.

Mé současné tréninkové dávky: Pokouším se chodit každý den dvakrát na trénink, ale bohužel to ne vždy zvládnou. Musím také chodit do školy a nezanedbávat studijní povinnosti.

Nejhezčí místo, které jsem díky stolnímu tenisu navštívila: Asi Platja d'Aro ve Španělsku. Tam je nejlepší turnaj se skvělým jídlem a nádherným prostředím.

Počet žlutých a červených karet v dosavadní kariéře: Za poslední tři roky jsem se hodně rozjela. Snažím se ovšem mírnit a karty raději nechci ani počítat.

Má oblíbená kombinace: Nemám konkrétní oblíbenou, ale ráda hraji pravidelné kombinace. Míčkůk při nich často létá mnohokrát přes síťku a já mám pocit, že umím stolní tenis hrát.

Můj největší skalp: Spoluhráčka Hanky Matelové Němka Wan Yuan, kterou jsem porazila letos v Olomouci.

Stolní tenisté z Asie jsou obecně lepší než Evropané, protože: Je jich mnohem více a mají také úplně jinak nastavenou mentalitu. Myslím, že v Evropě jsme dost pohodlní, rodiče nechtějí pouštět děti za lepším, když je kvůli tomu musejí dát na internát. A v Asii jsou naopak rádi, když má dítě možnost dostat se do nějakého střediska. U nás je hlavní priorita škola, zatímco Asiaté jsou schopni obětovat sportu všechno.

Nejvtipnější stolně-tenisový moment, který jsem zažil: Na turnajích už jsem viděla spoustu zábavných okamžiků. V tomto ohledu jsou nejlepší zápasy Rakušana Levenka, který vždy vyvede něco zábavného. Také mladí Rumuni mívají občas v zápasech srandovní momenty.

Nejhorší a nejlepší školní předmět: Baví mě občanská nauka a matematika, nemám ráda účetnictví.

Nejsympatičtější hráč/hráčka na okruhu je podle mě: To nedokážu říct. S holkami máme tajného favorita mezi Čechy a tím je Pepa Šimončík.

Moje nervozita před zápasy a uklidňování: S nervozitou často bojuji. Večer před důležitým zápasem mám problémy usnout a celou noc se probouzím. Také mám problém vůbec něco sníst a občas mě trápí bolesti břicha. Zatím jsem účinný protilek nenašla, ale snažím se pořádně rozehrát a všemožně se uklidňovat.

Když vedu 10:0 tak: Moc často se mi to nestává, ale když je to s nějakou evidentně slabší soupeřkou, tak kazím. Ale jinak hraji naplno, protože nechci dávat soupeřce naději do dalšího setu.

Mé oblíbené sporty: Běhání a skoro všechny ostatní. Vlastně kromě týmových sportů, ty mě moc neberou.

Mé koníčky a záliby: Kromě stolního tenisu asi jiné nemám, ale občas si udělám chvilku na čtení.